

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Dominica XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO LVIII.

Quam consolationem capis ex articulo de
vitæ aternæ?

* meo
corde
percenti
sco,
† sic
* potiar b,

RESP. Quod, quoniam in præ-
sentia vitæ aternæ initia in * animas
nostras infunduntur, futurum † sperem-
us, vt post hanc vitam plena per-
fectaque beatitudine * potiamur, in
qua Deum in æternum celebremus
c: quam quidem beatitudinem nec
oculus vidit, nec auris audiuit, nec
vllus homo cogitatione compre-
hendit d.

a 1. Pet. 1. 4. 5. 1. Pet. 1. 7. 8. b Mat. 25. 34.
46. 1. Cor. 13. 10. c Apoc. 19. 5. d 1. Cor. 2. 9. ex
Eia. 64. 4.

a 1. Pet. 1. 34. 5. Qui secundum misericordiam
suam magnam regeneravit nos in spem viuam,
per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hæ-
reditatem incorruptibilem, &c. Conseruatam in
caelis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per
fidem in salutem, paratam reuelari in tempore
nouissimo &c.

b Mat. 25. 34. Dicit his à dextris: Ire benedicti,
&c. 46. Ibunt hi in supplicium æternum, iusti au-
tem in vitam æternam. 1. Cor. 13. 10. Cū venerit
quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte
est.

RESP. ab Fides hęc docetur; sed non
specialis vt supra.

DOMINICA XXIII.

QVÆSTIO LIX.

At cum hæc omnia credis, quid uti-
litatis inde ad te re-
dit?

RESP. Quod in Christo iustus * sum
esse possim ac debeam coram Deo^a, &
hæres vitæ aternæ^b.

a Rom. 1. 16. 17. b Ioh. 5. 24.

a Rom. 1. 16. 17. Non erubescio Euangelium;
virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Iu-
deo primum & Græco. Iustitia enim Dei in eo re-
uelatur ex fide in fidem.

b Ioa. 5. 24. Qui verbum meum audit, & cre-
dit ei, qui misit me: habet vitam æternam.

a b RESP. Certitudinem salutis hæc do-
cent vniuersalem: sed non personalem hu-
ius & illius, aut mei: vt supra, & proxime
infra.

QVÆSTIO LX.

Quomodo iustus † esse potes coram
Deo?

RESP. Nequaquam Solâ fide in
Iesum Christum a: * sed ita, vt, † (si * adeo
quidem ritè contritum me mea con- † licet
scientia non accuset, quod licet ad-
uersus omnia Dei mandata aliquan-
do grauitè peccauerim, nec vllum
eorum seruauerim, adhęc etiam
num ad omne malum propensus
sim b:) nihilominus tamen (modo
hęc beneficia vera animi * fide ac spe * fiducia
amplectar c) † cū aliquo meo merito, † sine vll
ex mera Dei misericordia primari,
mihi perfecta satisfactio, iustitia, &
sanctitas Christi * permittatur ac do- * impute-
netur eius capaci d, perinde ac si nec tur
vllum ipse peccatum admissem,
nec vlla mihi labes inhaesisset, † imo † retet,
vero quasi eam obedientiam, quam
pro me Christus præstitit, ipse per-
fectè præstitissem e.

Rr 2

a Rom.

a Rom. 3. 28. Gal. 2. 16. b Rom. 7. 14. Ro. 7. 21. 22. 23. c Rom. 10. Rom. 4. 23. 24. d. Ro. 3. 24. 25. Rom. 4. 6. 7. 8. Rom. 5. 18. 19. e Esa. 1. 18. Mich. 7. 19. 2. Cor. 5. 21.

a Rom. 3. 28. Arbitramur iustificari hominem sine operibus legis. Galat. 2. 16. Non iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem lesit Christi: Et nos in Christo Iesu credimus, ut iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis; propter quod ex operibus legis non iustificabitur omnis caro.

RESP. Vera hæc de operibus Legis Veteris iam antiquata: non de operibus Nouæ; quæ iustificat: præsupposita fide ac spe in merita Christi.

b Romanorum 7. 14. Lex spiritualis est: ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. &c. 21. 22. 23. Inuenio igitur legem volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adiacet: Condelector igitur legi Dei secundum interiorem hominem; video autem legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuam me in lege peccati, quæ est in membris meis.

b RESP. Legi Spiritus repugnat Concupiscentia captiuans nos Inclinando; non Necessitando ad peccatum.

c Rom. 10. 10. Corde enim creditur ad iustitiam, ore &c.

c RESP. Credere est fidei; non fiducia: huius est Fidere.

Rom. 4. 23. Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia reputatum est illi ad iustitiam: Sed & propter nos, quibus reputabitur creditibus in eum.

RESP. Abrahæ reputatum est proprie, scilicet respectiue ad Christum: Nobis reputatur per Christi merita aut Sacramenta effectiue & realiter; non tectorie.

d Rom. 2. 24. Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem quæ est in Christo Iesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius.

d RESP. Supra quæst. 21. & hic litera a. &c. & alibi.

Rom. 4. 6. Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus; Beati quorum remissa sunt iniquitates & quorum tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputauit Dominus peccatum.

Scilicet expiatione deletum ac sublatum. Roman. 5. 18. 19. Sicut per vnus delictum in omnes homines in condemnationem: sic & per iustitiam in omnes homines in iustificationem vite. Sicut enim per inobedientiam vnus hominis peccatores constituti sunt multi: ita & per vnus obediendum iusti constituuntur multi. Vtrumque hoc realiter & verè, non solum imputatiue.

e Esaia 1. 18. Si fuerint peccata vestra vt cocinum, quasi nix dealbabitur: & si fuerint vbra quasi vermiculus: velut lana alba erunt.

Mich. 7. 19. Reuertetur, & miserebitur nostri: deponet iniquitates nostras, & proiciet in profundum maris omnia peccata nostra.

e RESP. Similiter vt supra: Et deponet, non ergo Teger solum.

2. Cor. 5. 21. Eum qui non nouerat peccatum peccatum pro nobis fecit, vt nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

Nisi nolimus ipsi impænitentes.

QVÆSTIO LXI.

Cur non SOLA fide te iustum esse affirmas?

RESP. Non solum quod dignitate meæ fidei Deo ^{* placere possim:} sed quod [†] præcipua satisfactio, iustitia & ^{† sola} sanctitas Christi, ^{* nostra} iustitia sit coram Deo b, ego verò eam non alia ratione quam fide vana amplecti, & mihi applicare queam c.

a Eph. 2. 8. 9. b Rom. 3. 24. 25. Ro. 4. 6. 7. 8. Rom. 5. 18. 19. c Rom. 3. 22. Heb. 11. 7. Ro. 4. 3. Phil. 3. 9.

a Eph. 2. 8. 9. Gratis enim estis saluati per fidem.

dom, & non ex vobis, Dei enim donum est: Non ex operibus, ne quis gloriatur.

b Ro. 3. 24. 25. Iustificati gratis per gratiam ipsius &c. Rom. 4. 6. vide supra.

a b Resp. Principaliter gratis: acciden- ter, etiam meritorie quoad nos.

c Rom. 3. 22. Iustitia autem Dei per fidem Ie- su Christi, in omnes, & super omnes, qui cre- dunt in eum: non enim est distinctio Hebr. 11. 7.

Fide Noe responso accepto de ijs qua adhuc non videbantur, metuens aptavit arcam in salutem domus sue, per quam damnavit mundum: & iu- stitia, qua per fidem est, haec est instituta. Ro- manorum 4. 3.

Credidit enim Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam. Philip. 3. 9.

Inveniat in illo, non habens meam iustitiam qua ex lege est, sed aliam, qua ex fide est Christi Iesu, qua ex Deo est iustitia in fide.

c Resp. Per fidem; sed non solam, et si praeci- pue iustificamur.

b Philip. 3. 12. 13. Non quod iam acceperim, aut iam perfectus sim: sequor autem, si quo modo comprehendam, in quo & comprehensus sum a Christo Iesu. Isa. 64. 6. Facti sumus, vt im- mundus, omnes nos & quasi pannus menstruatus, uniuerse iustitiae Nostrae: & cecidimus quasi soli- um uniuersi; & iniquitates nostrae quasi ventus, abstulerunt nos.

b Resp. Nimirum respectiue ad Dei perfectionem & iustitiam infinitam; non- sti a finita, quasi nihili est: at in se attenda, est aliqua.

QVÆSTIO LXIII.

Quomodo bona opera nostra † aliquid promerentur, cum Deus & in presen- † nihil ti & in futura vita mercedem pro his se daturum pro- mittat?

RESP. Merces ea non datur ex merito^a, principaliter, nisi de congruo: sed ex gratia^b de condigno Christi sic meriti.

a Luc. 17. 10. Rom. 11. 35. 36. b Pl. 103. 13.

a Luc. 17. 10. Cum feceritis omnia, que pre- cepta sunt vobis, dicite, serui inutiles sumus. Ro. 11. 35. Quis dedit illi, & retribuetur ei? Quoniam ex ipso & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria.

a Resp. Quia tam acquisita, quam in- fula gratia, sunt ex Deo per Christum: Ex nobis n. solis perditio est. Ideo, vt sequitur. b Pl. 102. 13. Quomodo miseretur pater filiorum, miserus est Dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.

QVÆSTIO LXIV.

An autem Luthero-Caluinistica doctrina non reddat homines secu- ros & profanos?

Ri 3 RE-

DOMINICA XXIV.

QVÆSTIO LXII.

Cur nostra bona opera non possunt esse iu- stitia, vel pars aliqua iustitiae, co- ram Deo?

RESP. Propterea quod oporteat eam iustitiam, qua in iudicio Dei consistat, perfecte absolutam esse, & omni ex parte diuinæ legi congruentem^a; qua humanitus pos- sibile in Christo: nostra vero etiam praestantissima quaque opera, et si in hac vita sint pleraque imperfecta, atque adeo subinde peccatis iniqui- nata^b; Christi tamen gratia efficit ea di- gna caelo.

a In q. 4. & 10. b Phil. 3. 12. 13. Esa. 64. 6.